Samling af Afgørelser

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
A.M. COLLINS
fremsat den 4. maj 2023[1]

Sag C-560/20

CR,
GF,
TY
sagsøgt myndighed:
Landeshauptmann von Wien

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wien (den regionale forvaltningsdomstol i Wien, Østrig))

»Præjudiciel forelæggelse – indvandringspolitik – ret til familiesammenføring – direktiv 2003/86/EF – familiesammenføring af flygtninge – uledsaget mindreårig – artikel 10, stk. 3, litra a) – forældre, der ansøger om familiesammenføring med en uledsaget mindreårig med flygtningestatus sammen med en flygtnings myndige søster, der har et handicap – en flygtnings familiemedlem, der ikke er omfattet af artikel 10, stk. 2, og artikel 10, stk. 3 – artikel 3, stk. 5 – medlemsstaternes mulighed for at indføre gunstigere vilkår – artikel 4, stk. 2, litra b) – familiesammenføring med myndige ugifte børn af referencepersonen, som af helbredsgrunde ikke er i stand til at forsørge sig selv – artikel 17 – individuel vurdering af ansøgninger om familiesammenføring – afbalanceret og rimelig bedømmelse af alle de involverede interesser – artikel 7 og artikel 24, stk. 2 og 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder«

I. Indledning

1. Denne anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Wien (den regionale forvaltningsdomstol i Wien, Østrig) vedrører spørgsmålet, om en uledsaget mindreårig flygtnings forældre og myndige søster, der har et handicap, kan opnå familiesammenføring[2]. I denne forbindelse ønsker den forelæggende ret oplyst, på hvilket tidspunkt flygtningens status som mindreårig skal vurderes. Den forelæggende ret ønsker desuden oplyst, om en uledsaget mindreårig flygtnings myndige søster, der har et handicap, skal tildeles opholdstilladelse på grundlag af EU-retten, når flygtningens forældre i tilfælde af afslag vil være forhindret i at udøve deres ret til familiesammenføring.

[1] – Originalsprog: engelsk.

[2] – Som defineret i artikel 2, litra b) og f), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22.9.2003 om ret til familiesammenføring (EUT 2003, L 251, s. 12).

II. Retsforskrifter

A. EU-retten

2. Artikel 2, litra c), i direktiv 2003/86 definerer begrebet »referenceperson« som »en tredjelandsstatsborger, der har lovligt ophold i en medlemsstat, og som ansøger om eller hvis familiemedlemmer ansøger om familiesammenføring for at blive ført sammen med ham/hende«.

3. Artikel 2, litra f), i direktiv 2003/86 definerer begrebet »uledsaget mindreårig« som »tredjelandsstatsborgere eller statsløse under 18 år, som ankommer til medlemsstaternes område uden at være ledsaget af en voksen, der er ansvarlig for dem ifølge lov eller sædvane, så længe de ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt, eller mindreårige, der efterlades uden ledsagelse, efter at de er indrejst på medlemsstaternes område«.

4. Artikel 3, stk. 5, i direktiv 2003/86 bestemmer, at dette direktiv ikke berører medlemsstaternes mulighed for at indføre eller bibeholde gunstigere vilkår.

5. I henhold til artikel 4, stk. 2, litra b), i direktiv 2003/86 tillader medlemsstaterne, hvis betingelserne i kapitel IV er opfyldt, indrejse og ophold for myndige ugifte børn af referencepersonen eller dennes ægtefælle, hvis de af helbredsgrunde objektivt set ikke er i stand til at forsørge sig selv.

6. I artikel 10 i direktiv 2003/86 fastsættes:

»[…]

2. Medlemsstaterne kan tillade familiesammenføring af andre familiemedlemmer, som ikke er omhandlet i artikel 4, hvis de forsørges af flygtningen.

3. Hvis flygtningen er en uledsaget mindreårig:

a) skal medlemsstaterne tillade indrejse og ophold for førstegradsslægtninge i lige opstigende linje med henblik på familiesammenføring uden at kræve betingelserne i artikel 4, stk. 2, litra a), opfyldt

[…]«

7. Artikel 12 i direktiv 2003/86 har følgende ordlyd:

»1. Uanset artikel 7 kan medlemsstaterne for så vidt angår ansøgninger vedrørende de familiemedlemmer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, ikke kræve, at flygtningen og/eller det eller de pågældende familiemedlemmer fremlægger bevis for, at flygtningen opfylder kravene i denne bestemmelse.

[…]

Medlemsstaterne kan kræve, at flygtningen opfylder betingelserne i artikel 7, stk. 1, hvis der ikke indgives ansøgning om familiesammenføring inden for en periode på tre måneder efter, at der er givet status som flygtning.

[…]«

B. Østrigsk ret

8. De relevante bestemmelser i national ret er § 11 og § 46 i Bundesgesetz über die Niederlassung und den Aufenthalt in Österreich (Niederlassungs-und Aufenthaltsgesetz – NAG) (forbundsloven om etablering og ophold i Østrig, herefter »NAG«) af 16.8.2005 [3] og §§ 34 og 35 i Bundesgesetz über die Gewährung von Asyl (Asylgesetz 2005) (forbundsloven om tildeling af asyl, herefter »AsylG«) af 16. august 2005 [4].

III. De faktiske omstændigheder i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

9. RI er en syrisk statsborger, der er født den 1. september 1999. Han kom til Østrig som uledsaget mindreårig den 31. december 2015 og ansøgte om international beskyttelse den 8. januar 2016. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (forbundskontoret for immigration og asyl, Østrig) tilkendte RI flygtningestatus, mens han var mindreårig, og forkyndte ham denne afgørelse den 5. januar 2017. Den 6. april 2017 indgav RI's forældre, CR og GF, og hans myndige søster, TY [5], ansøgninger [6] til den østrigske ambassade i Syrien om tilladelse til at indrejse og opholde sig i Østrig med RI med henblik på familiesammenføring. RI var mindreårig, da disse ansøgninger blev indgivet. Den østrigske ambassade afslog dem [7], idet RI var blevet myndig under familiesammenføringssagen. Der blev ikke indgivet en klage over denne afgørelse, som blev endelig den 26. juni 2018.

10. Den 11. juli 2018 ansøgte CR, GF og TY Landeshauptmann von Wien (leder af delstaten Wien) om opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring i henhold til NAG's § 46, stk. 1 og 2. CR og GF påberåbte sig deres rettigheder i henhold til direktiv 2003/86. TY støttede sin ansøgning på artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention (herefter »EMRK«). Den 20. april 2020 afslog Landeshauptmann von Wien disse ansøgninger, eftersom de ikke var indgivet inden for tre måneder efter den dato, hvor RI blev tilkendt flygtningestatus.

11. CR, GF og TY (herefter »sagsøgerne«) anlagde sag til prøvelse af disse afgørelser ved Verwaltungsgericht Wien (den regionale forvaltningsdomstol i Wien). Denne domstol ønsker bl.a. oplyst, om sagsøgerne har ret til familiesammenføring i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86, idet RI var blevet myndig under familiesammenføringssagen. I modsat fald ønsker den fastslået, hvornår den pågældende ansøgning om familiesammenføring skulle have været indgivet, for at denne ret kunne gøre sig gældende.

12. Efter en høring fandt Verwaltungsgericht Wien (den regionale forvaltningsdomstol i Wien), at sagsøgerne ikke har ret til en bolig, der betragtes som »normal« standard [8], ikke har en »sygeforsikring« [9], og ikke har nogen faste og regelmæssige indtægter [10]. Således opfylder de ikke kravene i artikel 7 i direktiv 2003/86. Den forelæggende ret fastslog også, at TY, der bor med sine

3 – BGBl. I, 100/2005. Affattelsen af 14.8.2018 finder anvendelse i den foreliggende sag. BGB1. I, nr. 56/2018.

4 – BGB1. I, 100/2005. Affattelsen af 18.10.2017 finder anvendelse i den foreliggende sag. BGB1. I, 145/2017.

5 – Født den 15.8.1988. CR, GF og TY er syriske statsborgere.

6 – I henhold til AsylG's § 35.

7 – Afgørelsen om at give afslag på disse ansøgninger blev forkyndt den 29.5.2018.

8 – Jf. artikel 7, stk. 1, litra a), i direktiv 2003/86.

9 – Jf. artikel 7, stk. 1, litra b), i direktiv 2003/86.

10 – Jf. artikel 7, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/86.

forældre i Syrien, lider af cerebral parese og er varigt afhængig af en kørestol samt hjælp til den daglige fysiske pleje, herunder til fødeindtagelse. Hun plejes af sin mor, CR. TY's forældre kan ikke lade hende alene tilbage i Syrien, eftersom den pleje, som hendes mor yder, ellers ikke er tilgængelig i Syrien, og idet der ikke findes andre slægtninge der.

13. Verwaltungsgericht Wien (den regionale forvaltningsdomstol i Wien) fastslog, at TY ikke er et familiemedlem med henblik på familiesammenføring i henhold til østrigsk ret, eftersom Republikken Østrig ikke gør brug af muligheden i artikel 10, stk. 2, i direktiv 2003/86. Den forelæggende ret er derfor af den opfattelse, at RI's forældre ville være tvunget til at give afkald på deres ret til familiesammenføring i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86, hvis RI's søster, TY, ikke tilkendes opholdstilladelse samtidigt med dem. Den forelæggende ret ønsker oplyst, om fortolkningen af artikel 20 TEUF i Ruiz Zambrano-dommen [11] og dommen i sagen Dereci m.fl. [12] kan anvendes analogt på udøvelsen af retten til familiesammenføring i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86, således at anvendelsesområdet for dette direktiv udvides til at omfatte til andre persongrupper end dem, der udtrykkeligt er omfattet heraf. Den forelæggende ret har fremhævet den omstændighed, at TY i henhold østrigsk ret kan have ret til en opholdstilladelse af tvingende årsager vedrørende hendes privatliv og familieliv i henhold til EMRK's artikel 8. Den forelæggende ret er ikke desto mindre af den opfattelse, at en opholdstilladelse i henhold til EU-retten kan yde en større beskyttelse end en opholdstilladelse, der kan tilkendes ved, at de østrigske myndigheder anvender EMRK's artikel 8.

14. På denne baggrund har Verwaltungsgericht Wien (den regionale forvaltningsdomstol i Wien) besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Kan forældre, der er tredjelandsstatsborgere, til en flygtning, som ansøgte om asyl som uledsaget mindreårig, og som blev tilkendt asyl, mens vedkommende stadig var mindreårig, fortsat påberåbe sig artikel 2, litra f), sammenholdt med artikel 10, stk. 3, litra a), i [direktiv 2003/86], når flygtningen efter tilkendelsen af asyl, men under behandlingen af sagen om tildeling af en opholdstilladelse til vedkommendes forældre, er blevet myndig?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er det i et sådant tilfælde nødvendigt, at tredjelandsstatsborgerens forældre overholder den i Domstolens dom af 12. april 2018, […] A og S, [(C-550/16, EU:C:2018:248, præmis 61)], nævnte frist for at indgive ansøgning om familiesammenføring på »principielt […] tre måneder fra den dato, hvor den pågældende mindreårige opnåede flygtningestatus«?

3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal en anerkendt flygtnings [myndige] søster, som er tredjelandsstatsborger, tildeles opholdstilladelse direkte på grundlag af EU-retten, når flygtningens forældre i tilfælde af afslag på opholdstilladelse til flygtningens myndige søster reelt ville være tvunget til at give afkald på deres ret til familiesammenføring i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv [2003/86], fordi denne myndige søster til flygtningen på grund af sin helbredstilstand ubetinget har behov for sine forældres vedvarende pleje og derfor ikke kan forblive i oprindelseslandet alene?

4) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvilke kriterier skal anvendes ved vurderingen af, om en sådan ansøgning om familiesammenføring »principielt« er indgivet rettidigt inden for tre måneder som omhandlet i Domstolens dom af 12. april 2018, […] A og S, [(C-550/16, EU:C:2018:248, præmis 61)]?

[11] – Dom af 8.3.2011, Ruiz Zambrano (C-34/09, EU:C:2011:124).

[12] – Dom af 15.11.2011, Dereci m.fl. (C-256/11, EU:C:2011:734).

5) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Kan flygtningens forældre fortsat påberåbe sig deres ret til familiesammenføring i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86, hvis der er gået tre måneder og en dag mellem den dato, hvor den mindreårige blev anerkendt som flygtning, og deres ansøgning om familiesammenføring?

6) Kan en medlemsstat i en sag om familiesammenføring i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv [2003/86] af flygtningens forældre principielt kræve, at de opfylder betingelserne i artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/86?

7) Afhænger kravet om opfyldelse af de i artikel 7, stk. 1, i direktiv [2003/86] nævnte betingelser i forbindelse med en familiesammenføring i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86 af, om ansøgningen om familiesammenføring som omhandlet i artikel 12, stk. 1, tredje afsnit, i direktiv [2003/86] er indgivet inden for en frist på tre måneder efter tilkendelsen af flygtningestatus?«

IV. Retsforhandlingerne for Domstolen

15. Den 9. juli 2021 udsatte Domstolens præsident behandlingen af den foreliggende sag, indtil der foreligger en endelig afgørelse i sag C-279/20 og i de forenede sager C-273/20 og C-355/20. Den 8. august 2022 anmodede Domstolens præsident den forelæggende ret om at oplyse, om den, henset til dommene i de nævnte sager, ønskede at opretholde sin anmodning om præjudiciel afgørelse helt eller delvist [13]. Den 6. september 2022 trak den forelæggende ret sit første spørgsmål i anmodningen om præjudiciel afgørelse tilbage, men opretholdt sin anmodning med hensyn til det andet til det syvende spørgsmål.

16. Sagsøgerne, den nederlandske og den østrigske regering samt Europa-Kommissionen har afgivet skriftlige indlæg. Disse parter har afgivet mundtlige indlæg og besvaret Domstolens spørgsmål i retsmødet den 14. februar 2023.

V. Bedømmelse

17. I overensstemmelse med Domstolens anmodning vil jeg begrænse mit forslag til afgørelse til en bedømmelse af det tredje spørgsmål [14].

18. Verwaltungsgericht Wien (den regionale forvaltningsdomstol i Wien) ønsker nærmere bestemt oplyst, om en uledsaget mindreårig flygtnings myndige søster, som er tredjelandsstatsborger, og som på grund af sin helbredstilstand ubetinget har behov for sine forældre, har ret til en opholdstilladelse på grundlag af EU-retten, når flygtningens forældre i tilfælde af afslag på en sådan opholdstilladelse ville være tvunget til at give afkald på deres ret til

[13] – Domme af 1.8.2022, Bundesrepublik Deutschland (Familiesammenføring af et barn, der er blevet myndigt)) (C-279/20, EU:C:2022:618), og Bundesrepublik Deutschland (Familiesammenføring med en mindreårig flygtning), (C-273/20 og C-355/20, EU:C:2022:617).

[14] – Eftersom det tredje og det sjette spørgsmål delvist overlapper hinanden, vil jeg behandle den forelæggende rets sjette spørgsmål, for så vidt som det er nødvendigt med henblik på at bistå Domstolen ved dens behandling af sagen.

familiesammenføring [15]. Sagsøgerne og Kommissionen er af den opfattelse, at dette spørgsmål bør besvares bekræftende. Den nederlandske og den østrigske regering har foreslået, at det besvares benægtende.

19. Sagsøgerne har anført, at et afslag på familiesammenføring af TY på grund af hendes helbredstilstand ville indebære, at hendes forældre, CR og GF, ikke ville være i stand til at udøve deres ret til familiesammenføring med deres søn RI, og at denne ret således ville miste enhver effektiv virkning. Dette resultat er i strid med formålet i direktiv 2003/86 om at fremme familiesammenføring og kravet om at tage særlig hensyn til flygtninges situation. Det er også i strid med effektivitetsprincippet, hvorefter nationale bestemmelser ikke må gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt i praksis at udøve de rettigheder, der tillægges i henhold til EU-retten. Kommissionen er også af den opfattelse, at artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86 skal fortolkes således, at denne bestemmelses anvendelsesområde omfatter en uledsaget mindreårig flygtnings myndige søster, der har et handicap, således at sidstnævnte har ret til familiesammenføring med sine forældre.

20. Den nederlandske regering er af den opfattelse, at en udvidelse af anvendelsesområdet for artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86, således at denne bestemmelse omfatter en uledsaget mindreårig flygtnings myndige søster, der har et handicap, ville fratage de bestemmelser i dette direktiv, der udtrykkeligt tillader, at medlemsstaterne udvider den personkreds, der har ret til familiesammenføring, deres effektive virkning. Den østrigske regering har anført, at en udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 2003/86 er i strid med EU-lovgivers udtrykkelige vilje, eftersom dette direktiv udtømmende definerer de persongrupper, der i henhold til direktivet har ret til familiesammenføring.

21. Den forelæggende ret er af den opfattelse, at udøvelsen af RI's ret til familiesammenføring med hendes forældre afhænger af, at TY tildeles opholdsret samtidig med sine forældre [16]. Jeg vil derfor først behandle RI's ret til familiesammenføring med hans forældre i henhold til EU-retten, før jeg behandler spørgsmålet, om TY har ret til familiesammenføring i henhold til EU-retten.

A. En uledsaget mindreårig flygtnings ret til familiesammenføring med sine forældre – artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86

22. Med henblik på at fremme integrationen af tredjelandsstatsborgere i medlemsstaterne ved at muliggøre familielivet gennem familiesammenføring fastsætter direktiv 2003/86 betingelserne for udøvelsen af retten til familiesammenføring for tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold på medlemsstaternes område [17]. I henhold til artikel 5, stk. 5, i direktiv 2003/86 skal medlemsstaterne behandle ansøgninger om familiesammenføring under hensyntagen til eventuelt berørte mindreårige børns tarv og ud fra et ønske om at begunstige familielivet [18]. Direktiv 2003/86 skal

15 – Det tredje spørgsmål hviler på den forudsætning, at forældrene (CR og GF), der er tredjelandsstatsborgere, til en flygtning (RI), som ansøgte om asyl som uledsaget mindreårig, og som blev tilkendt asyl, mens vedkommende stadig var mindreårig, fortsat kan påberåbe sig artikel 2, litra f), sammenholdt med artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86, når den pågældende flygtning efter tilkendelsen af asyl, men under familiesammenføringssagen, er blevet myndig.

16 – Artikel 13, stk. 2, i direktiv 2003/86 bestemmer, at når ansøgningen om tilladelse til familiesammenføring er godkendt, »[udsteder] [d]en berørte medlemsstat […] en første opholdstilladelse med en gyldighedsperiode på mindst et år til familiemedlemmerne. Opholdstilladelsen kan fornyes«. Artikel 13, stk. 1, i direktiv 2003/86 bestemmer også, at en medlemsstat, når den har godkendt en ansøgning om tilladelse til familiesammenføring, »tillader den berørte medlemsstat det eller de pågældende familiemedlemmers indrejse«.

17 – Som fjerde betragtning til og artikel 1 i direktiv 2003/86 henviser til.

18 – Dom af 1.8.2022, Bundesrepublik Deutschland (Familiesammenføring med en mindreårig flygtning) (C-273/20 og C-355/20, EU:C:2022:617, præmis 35 og 39).

fortolkes og anvendes i lyset af artikel 7 og artikel 24, stk. 2 og 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«)[19]. Chartrets artikel 7 anerkender retten til respekt for privatliv og familieliv[20]. Denne bestemmelse skal sammenholdes med forpligtelsen til at tage hensyn til barnets tarv som omhandlet i chartrets artikel 24, stk. 2. Der skal desuden tages hensyn til barnets behov for regelmæssigt at have personlig forbindelse med begge sine forældre som omhandlet i chartrets artikel 24, stk. 3[21].

23. Artikel 4 i direktiv 2003/86 opregner de af en tredjelandsstatsborgers familiemedlemmer, som medlemsstaterne skal eller eventuelt kan anerkende en ret til familiesammenføring for som omhandlet i nævnte direktiv[22]. Artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/86 omhandler retten til familiesammenføring af referencepersonens kernefamilie, dvs. vedkommendes ægtefælle og mindreårige børn[23]. Artikel 4, stk. 2, litra a), i direktiv 2003/86 bestemmer, at medlemsstaterne, under visse omstændigheder, kan tillade familiesammenføring af referencepersonens forældre eller ægtefælle. Det tilkommer således principielt den enkelte medlemsstat at afgøre, om der er mulighed for familiesammenføring med forældre med henvisning til denne bestemmelse. Denne mulighed er underlagt den betingelse, at forældrene forsørges af referencepersonen og ikke har den nødvendige familiemæssige støtte i hjemlandet[24]. Udøvelsen af retten til familiesammenføring i henhold til artikel 4, stk. 2, litra a), i direktiv 2003/86 er også betinget af, at »kravene i kapitel IV [i direktiv 2003/86] er opfyldt«.

24. I henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/86, der er indeholdt i dette direktivs kapitel IV, kan medlemsstaterne kræve dokumentation for, at referencepersonen råder over: a) en bolig, der betragtes som normal standard for en familie af tilsvarende størrelse i den pågældende medlemsstat, b) en sygeforsikring for referencepersonen selv og dennes familiemedlemmer og c) faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at referencepersonen kan forsørge sig selv og sine familiemedlemmer uden social bistand fra den pågældende medlemsstat. Eftersom artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/86 anvender formuleringen »kan«, kan medlemsstaterne frafalde de krav, der fastsættes i denne bestemmelse.

25. I visse tilfælde er flygtninge underlagt gunstigere betingelser for udøvelse af retten til familiesammenføring[25]. Artikel 10, stk. 3, i direktiv 2003/86 vedrører specifikt situationen for uledsagede mindreårige flygtninge. Denne bestemmelse indrømmer dem fortrinsbehandling[26]

19 – Jf. anden betragtning til direktiv 2003/86.

20 – For så vidt som chartrets artikel 7 indeholder rettigheder svarende til dem, der er sikret ved EMRK's artikel 8, stk. 1, har disse bestemmelser samme betydning og rækkevidde: dom af 15.11.2011, Dereci m.fl. (C-256/11, EU:C:2011:734, præmis 70 og den deri nævnte retspraksis).

21 – Dom af 13.3.2019, E. (C-635/17, EU:C:2019:192, præmis 55 og 56 og den deri nævnte retspraksis).

22 – Dom af 12.12.2019, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Familiesammenføring – flygtnings søster) (C-519/18, EU:C:2019:1070, præmis 35). Artikel 4 i direktiv 2003/86 er ikke udtømmende. Jf. eksempelvis artikel 10, stk. 2, i direktiv 2003/86.

23 – Jf. niende betragtning til direktiv 2003/86. I dom af 6.12.2012, O m.fl. (C-356/11 og C-357/11, EU:C:2012:776, præmis 64 og 65), fastslog Domstolen, at artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/86 anvender en bred fortolkning af begrebet »kernefamilie«. Det fremgår af Domstolens faste praksis, at artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/86 pålægger medlemsstaterne præcise positive forpligtelser, hvortil svarer klart definerede subjektive rettigheder, eftersom bestemmelsen pålægger dem under de i direktivet fastsatte omstændigheder at tillade familiesammenføring for visse af referencepersonens familiemedlemmer, uden at de kan udøve deres skøn (dom af 20.11.2019, Belgische Staat (Ordning med stiltiende accept), C-706/18, EU:C:2019:993, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).

24 – Dom af 12.4.2018, A og S (C-550/16, EU:C:2018:248, præmis 34).

25 – Jf. kapitel V i direktiv 2003/86 med overskriften »Familiesammenføring af flygtninge«. Det fremgår af ottende betragtning til direktiv 2003/86, at »[s]ituationen for flygtninge kræver særlig opmærksomhed på grund af de årsager, som har tvunget dem til at flygte fra deres land, og som forhindrer dem i at have et familieliv i hjemlandet. Der bør derfor indføres gunstigere betingelser for udøvelsen af deres ret til familiesammenføring«.

26 – Dom af 12.4.2018, A og S (C-550/16, EU:C:2018:248, præmis 44).

ved at sikre familiesammenføring med bl.a. deres forældre [27] eller deres værge [28] uden at pålægge bestemte betingelser, der ellers finder anvendelse i henhold til dette direktiv. Artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86 kræver således [29], at medlemsstaterne tillader, at en flygtning, som er en uledsaget mindreårig, familiesammenføres med sine forældre »uden at kræve betingelserne i artikel 4, stk. 2, litra a), [i det nævnte direktiv] opfyldt«.

26. Eftersom artikel 4, stk. 2, litra a), i direktiv 2003/86 udtrykkeligt nævner betingelserne i kapitel IV, kan medlemsstaterne ikke kræve, at en uledsaget mindreårig flygtning eller vedkommendes forældre opfylder betingelserne i artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/86 i forbindelse med en familiesammenføringssag, der er baseret på dette direktivs artikel 10, stk. 3, litra a) [30]. Artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86 viser, at EU-lovgiver specifikt udelukkede bl.a. kravet om, at den uledsagede mindreårige flygtning skal være afhængig af sine forældre [31], og at vedkommende skal overholde artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/86 [32]. Denne fortolkning af artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86 er i overensstemmelse med den sammenhæng, hvori denne bestemmelse indgår, og med formålet med direktiv 2003/86 om at indrømme flygtninge fortrinsbehandling og at tage hensyn til den sårbare situation for mindreårige, navnlig uledsagede mindreårige. Hvis forældrene til en uledsaget mindreårig flygtning skulle opfylde betingelserne i artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/86, ville den effektive anvendelse af dette direktivs artikel 10, stk. 3, litra a), og fortrinsbehandlingen af uledsagede mindreårige flygtninge blive begrænset.

B. En uledsaget mindreårig flygtnings ret til familiesammenføring med andre familiemedlemmer – artikel 10, stk. 2, og artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86

27. Domstolen har fastslået, at søsteren til en flygtning ikke henregnes til de af referencepersonens familiemedlemmer, der er omhandlet i artikel 4 i direktiv 2003/86 [33]. Desuden har RI ikke ret til familiesammenføring med sin søster, TY, i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86. Denne bestemmelses ordlyd er utvetydig: Den finder kun anvendelse på uledsagede mindreårige flygtninge og deres forældre [34].

28. I henhold til Domstolens faste praksis kan nationale myndigheder ikke udstede en opholdstilladelse i henhold til direktiv 2003/86 til en tredjelandsstatsborger, som ikke opfylder de i direktivet fastsatte betingelser for tildeling heraf. Domstolen har endog fastslået, at national

27 – Artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86 omhandler førstegradsslægtninge i lige opstigende linje.

28 – Artikel 10, stk. 3, litra b), i direktiv 2003/86.

29 – I denne bestemmelse anvendes formuleringen »skal«. Uledsagede mindreårige flygtninges ret til familiesammenføring med deres forældre i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86 er således ikke underlagt medlemsstaternes skøn, jf. dom af 12.4.2018, A og S (C-550/16, EU:C:2018:248, præmis 43).

30 – Den østrigske regering er af den opfattelse, at betingelserne i artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/86 finder anvendelse på familiesammenføringer i henhold til dette direktivs artikel 10, stk. 3), litra a). Den har fremhævet, at artikel 12, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2003/86 specifikt nævner og udelukker anvendelsen af kravene i dette direktivs artikel 7, stk. 1. Ifølge den østrigske regering nævner artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86 ikke udtrykkeligt dette direktivs artikel 7, stk. 1, og udelukker dermed ikke anvendelsen af denne bestemmelse.

31 – Dom af 12.4.2018, A og S (C-550/16, EU:C:2018:248, præmis 34).

32 – I henhold til artikel 12, stk. 1, i direktiv 2003/86 kan medlemsstaterne ikke kræve, at flygtningen og/eller medlemmerne af flygtningens kernefamilie opfylder kravene i dette direktivs artikel 7. Artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86 yder således en mere omfattende beskyttelse af uledsagede mindreårige flygtninge end artikel 12, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2003/86, hvis anvendelse er begrænset til flygtninge og medlemmer af deres kernefamilie.

33 – Dom af 12.12.2019, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Familiesammenføring – flygtnings søster) (C-519/18, EU:C:2019:1070, præmis 69).

34 – Denne bestemmelse er uløseligt forbundet med begrebet »kernefamilie« som omhandlet i direktiv 2003/86.

lovgivning, som tillader udstedelse af en opholdstilladelse i henhold til direktiv 2003/86 til en person, som ikke opfylder betingelserne heri, indskrænker dette direktivs effektive virkning og er i strid med dets mål [35].

29. Med vedtagelsen af direktiv 2003/86, der gælder for alle medlemsstater – med undtagelse af Kongeriget Danmark og Irland – havde EU-lovgiver ikke til hensigt at lovgive om alle spørgsmål om familiesammenføring på udtømmende vis [36], men fastsatte derimod en række fælles minimumsstandarder med henvisning til subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet [37]. Derfor fastsætter direktiv 2003/86 en minimumsharmonisering og udelukker ikke medlemsstaternes ret til at anvende nationale bestemmelser om familiesammenføring i de tilfælde, hvor dette direktiv ikke finder anvendelse [38]. Betingelserne i direktiv 2003/86 berører således ikke medlemsstaternes mulighed for at indføre gunstigere vilkår for indrejse og ophold på grundlag af deres respektive nationale lovgivninger i henhold til dette direktivs artikel 3, stk. 5 [39]. Hvis en medlemsstat indfører sådanne gunstigere vilkår, er det den nationale lovgivning, ikke direktiv 2003/86 [40], der regulerer anvendelsen heraf, og dermed finder chartret ikke anvendelse [41].

30. Den østrigske regering har i retsmødet bekræftet, at selv om TY efter dens opfattelse ikke har ret til familiesammenføring med RI i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86, indrømmer Republikken Østrig sådanne personer ret til familiesammenføring i henhold til national ret i overensstemmelse med EMRK's artikel 8. Denne kompetencefordeling mellem Den Europæiske Union og medlemsstaterne afspejles både i den tydelige måde, som direktiv 2003/86 er udarbejdet på, og i Domstolens faste fortolkning af dette direktivs bestemmelser.

31. Sagsøgerne og Kommissionen har ikke desto mindre anført, at artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86 for at sikre effektiviteten af en uledsaget mindreårig flygtnings ret til familiesammenføring med sine forældre i henhold til denne bestemmelse skal fortolkes således, at den tillægger den pågældendes søster, der har et handicap, denne ret. Dette skal opnås gennem en fortolkning af artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86 i lyset af chartrets artikel 7 og 24, således at RI's ret til familiesammenføring med sine forældre og, i forlængelse heraf, med sin søster, sikres [42].

35 – Dom af 20.11.2019, Belgische Staat (Ordning med stiltiende accept) (C-706/18, EU:C:2019:993, præmis 35 og 37 og den deri nævnte retspraksis).

36 – Jf. artikel 3, stk. 5, i direktiv 2003/86.

37 – Jf. 16. betragtning til direktiv 2003/86.

38 – Jf. i denne retning general Pikamäes forslag til afgørelse Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Familiens enhed – allerede tildelt beskyttelse) (C-483/20, EU:C:2021:780, punkt 53) og generaladvokat Hogans forslag til afgørelse i udtalelse 1/19 (Istanbulkonventionen) (EU:C:2021:198, fodnote 81).

39 – Dom af 12.12.2019, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Familiesammenføring – flygtnings søster) (C-519/18, EU:C:2019:1070, præmis 43). Jf. analogt dom af 13.3.2019, E. (C-635/17, EU:C:2019:192, præmis 32-43), hvori artikel 3, stk. 2, litra c), i direktiv 2003/86 fortolkes således, at dets anvendelsesområde ikke omfatter familiemedlemmer, der er tredjelandsstatsborgere, til en person med subsidiær beskyttelsesstatus. Selv om disse familiemedlemmer ikke er omfattet af EU-rettens anvendelsesområde, kan en medlemsstat sikre dem en gunstigere behandling i henhold til national ret, jf. dom af 7.11.2018, K og B (C-380/17, EU:C:2018:877, præmis 34 og 37).

40 – Jf. analogt dom af 19.11.2019, TSN og AKT (C-609/17 og C-610/17, EU:C:2019:981, præmis 34 og 49). Jf. også analogt dom af 15.7.2021, The Department for Communities in Northern Ireland (C-709/20, EU:C:2021:602, præmis 82 og 83), med hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT 2004, L 158, s. 77).

41 – Jf. analogt dom af 10.6.2021, Land Oberösterreich (Boligstøtte) (C-94/20, EU:C:2021:477, præmis 60-63).

42 – Jf. ligeledes anden betragtning til direktiv 2003/86.

32. Når medlemsstaterne gennemfører artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86, skal de respektere de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i chartret, i dette tilfælde dets artikel 7 og 24. Tilstedeværelsen af denne forpligtelse kan imidlertid ikke understøtte en fortolkning af artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86 eller en anden bestemmelse i dette direktiv, der er i strid med deres udtrykkelige ordlyd. En sådan fortolkning contra legem, enten med henvisning til chartrets bestemmelser eller til effektivitetsprincippet, er også udelukket, eftersom den ville tilsidesætte retssikkerhedsprincippet [43]. Den omstændighed, at andre familiemedlemmer ikke er nævnt i artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86, kan heller ikke forklares med en forglemmelse fra EU-lovgivers side, eftersom denne udtrykkeligt tog højde for situationer tilsvarende dem, der er omhandlet i den foreliggende sag, hvilket tydeligt fremgår af dette direktivs artikel 4, stk. 2, litra b), og artikel 10, stk. 2.

33. I henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2003/86 kan medlemsstaterne udtrykkeligt give andre familiemedlemmer, som ikke er omhandlet i artikel 4, ret til familiesammenføring, hvis disse personer forsørges af flygtningen [44]. Artikel 10, stk. 2, i direktiv 2003/86 giver de enkelte medlemsstater muligheden for at vælge, om de vil udvide anvendelsesområdet for direktiv 2003/86. Denne bestemmelse indrømmer også medlemsstaterne en betydelig skønsmargen med hensyn til, hvilke af flygtningens andre familiemedlemmer – som ikke er omhandlet i artikel 4 i direktiv 2003/86 – der kan drage fordel af en sådan udvidelse [45].

34. Det fremgår af de for Domstolen fremlagte sagsakter, at Republikken Østrig har valgt ikke at gøre brug af muligheden i artikel 10, stk. 2, i direktiv 2003/86. TY er under alle omstændigheder afhængig af sine forældre, ikke af sin bror RI [46]. Domstolen har fastslået, at en national lovgivning, som ikke overholder betingelsen om forsørgelse i henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2003/86, er i strid med formålene i dette direktiv, da den ville gøre det muligt at indrømme den status, som direktivet fastsætter, til personer, som ikke opfylder betingelserne herfor [47].

35. Domstolen har også fastslået, at chartret ikke fratager medlemsstaterne det manøvrerum, som de råder over, når de beslutter at gennemføre artikel 10, stk. 2, i direktiv 2003/86 og behandler ansøgninger om familiesammenføring i henhold til denne bestemmelse [48]. Heraf følger, at Domstolen ikke kan ændre eller udvide ordlyden og anvendelsesområdet for artikel 10, stk. 2, i direktiv 2003/86 på grundlag af chartrets artikel 7 eller 24 [49].

[43] – Med hensyn til fortolkningen contra legem af national ret, jf. analogt dom af 19.4.2016, DI (C-441/14, EU:C:2016:278, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis). De principper, der er beskrevet i denne retspraksis, finder anvendelse på fortolkningen af EU-retten og national lovgivning. Jf. også analogt K. Lenaerts, og J. Gutiérrez-Fons, *To Say What the Law of the EU Is: Methods of Interpretation and the European Court of Justice*, EUI AEL 2013/9, s. 16, hvori forfatterne har anført, at »såfremt en EU-retlig bestemmelse kan fortolkes på flere måder, skal den fortolkning, som kan sikre bestemmelsens effektive virkning, foretrækkes […] Det siger sig selv, at dette generelle fortolkningsprincip ikke må gå ud over grænserne for »contra legem««.

[44] – Jf. analogt dom af 13.3.2019, E. (C-635/17, EU:C:2019:192, præmis 48).

[45] – Dom af 12.12.2019, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Familiesammenføring – flygtnings søster) (C-519/18, EU:C:2019:1070, præmis 39 og 40). Det fremgår af tiende betragtning til direktiv 2003/86, at »[d]et er op til medlemsstaterne at afgøre, om de ønsker at udvide denne kreds og tillade familiesammenføring af slægtninge i lige opstigende linje, myndige ugifte børn […]«.

[46] – Selv om sagsøgerne i retsmødet har anført, at RI sender ca. 100 EUR om måneden til sin familie i Syrien, er der intet indicium for, at TY er afhængig af RI.

[47] – Dom af 12.12.2019, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Familiesammenføring – flygtnings søster) (C-519/18, EU:C:2019:1070, præmis 42). Det fremgår af sjette betragtning til direktiv 2003/86, at »de materielle betingelser for udøvelsen af retten til familiesammenføring [bør] fastsættes efter fælles kriterier«. Jf. også analogt dom af 7.11.2018, K og B (C-380/17, EU:C:2018:877, præmis 44, 48 og 49), hvori Domstolen fastslog, at artikel 12, stk. 1, i direktiv 2003/86 ville blive berøvet sin effektivitet og klarhed, hvis en medlemsstat ikke kunne fastsætte en tidsfrist for indgivelse af en ansøgning om familiesammenføring i henhold til dette direktiv.

[48] – Dom af 12.12.2019, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Familiesammenføring – flygtnings søster) (C-519/18, EU:C:2019:1070, præmis 65).

[49] – Chartrets artikel 51, stk. 1, bestemmer, at dets bestemmelser kun er rettet til medlemsstaterne, når de gennemfører EU-retten. Ifølge chartrets artikel 51, stk. 2, udvider dette ikke anvendelsesområdet for EU-retten ud over Unionens kompetencer og skaber ingen nye kompetencer eller nye opgaver for Unionen og ændrer ikke de kompetencer og opgaver, der er fastlagt i traktaterne. Jf. i denne retning dom af 15.7.2021, The Department for Communities in Northern Ireland (C-709/20, EU:C:2021:602, præmis 85).

36. Jeg foreslår derfor Domstolen at fastslå, at RI i henhold til artikel 10, stk. 2, og artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86, sammenholdt med chartrets artikel 7 og 24, ikke har ret til familiesammenføring med sin søster TY. En utilsigtet udvidelse af anvendelsesområdet for disse bestemmelser ville være i strid med Domstolens seneste praksis, bringe den effektive virkning af direktiv 2003/86 i fare og ødelægge den omhyggeligt udformede lovgivningsmæssige balance, som Den Europæiske Union og medlemsstaterne er nået frem til.

37. Domstolens praksis vedrørende artikel 20 TEUF og unionsborgerskabet, som den forelæggende ret har henvist til, kan heller ikke anvendes analogt som en begrundelse for en udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 2003/86[50]. I Ruiz Zambrano-dommen[51] fastslog Domstolen bl.a., at artikel 20 TEUF er til hinder for, at en medlemsstat nægter en tredjelandsstatsborger, som forsørger sine små børn, der er unionsborgere, ophold i den medlemsstat, hvori disse børn er bosat og er statsborgere, for så vidt som en sådan afgørelse reelt fratager de nævnte børn den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, der er tilknyttet statussen som unionsborger. Herved fremhævede Domstolen, at unionsborgerskabet er »den grundlæggende status, som tilkommer medlemsstaternes statsborgere«[52].
Tredjelandsstatsborgeres, herunder flygtninges, status kan ikke sammenlignes med unionsborgeres status, undtagen når EU-retten specifikt tillægger tredjelandsstatsborgere rettigheder og pligter, der kan sidestilles med dem, der gælder for unionsborgere[53].

C. Myndige ugifte børns ret til familiesammenføring, hvis de af helbredsgrunde ikke er i stand til at forsørge sig selv – artikel 4, stk. 2, litra b), i direktiv 2003/86

38. Artikel 4, stk. 2, litra b), i direktiv 2003/86 bestemmer, at medlemsstaterne kan tillade indrejse og ophold for myndige ugifte børn af referencepersonen eller dennes ægtefælle, forudsat at de pågældende børn af helbredsgrunde objektivt set ikke er i stand til at forsørge sig selv. I denne forbindelse skal betingelserne i kapitel IV i direktiv 2003/86 overholdes.

39. Hvis der ses bort fra, at det er uklart, om Republikken Østrig har valgt at gøre brug af muligheden i artikel 4, stk. 2, litra b), i direktiv 2003/86[54], vedrører denne bestemmelse referencepersonens kernefamilie snarere end vedkommendes brødre og søstre. TY kan derfor ikke støtte sig på denne bestemmelses ordlyd med henblik på at påberåbe sig en ret til familiesammenføring med RI. Som det fremgår af punkt 36 og 37 i dette forslag til afgørelse, er det i overensstemmelse med Domstolens praksis i strid med formålene i direktiv 2003/86 at lade andre personer omfatte af den beskyttelse, som dette direktivs artikel 4, stk. 2, litra b), yder. Chartret kan heller ikke anvendes til at begrænse medlemsstaternes valg om, hvorvidt de vil gennemføre denne bestemmelse[55].

[50] – Dom af 8.3.2011, Ruiz Zambrano (C-34/09, EU:C:2011:124), af 15.11.2011, Dereci m.fl. (C-256/11, EU:C:2011:734) og af 10.5.2017, Chavez-Vilchez m.fl. (C-133/15, EU:C:2017:354). Jf. også dom af 15.7.2021, The Department for Communities in Northern Ireland (C-709/20, EU:C:2021:602).

[51] – Dom af 8.3.2011 (C-34/09, EU:C:2011:124).

[52] – Dom af 8.3.2011, Ruiz Zambrano (C-34/09, EU:C:2011:124, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis).

[53] – Jf. f.eks. tredje betragtning til og artikel 13 i direktiv 2003/86. Jf. også analogt Rådets direktiv 2003/109/EF af 25.11.2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT 2004, L 16, s. 44). Begrænsningerne for en udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 2003/86, som bekræftes ved den retspraksis, der er nævnt i punkt 36 og 37 i dette forslag til afgørelse, finder anvendelse mutatis mutandis på familiesammenføring i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86.

[54] – Den nederlandske regering har i retsmødet anført, at Republikken Østrig havde gjort brug af muligheden i henhold til artikel 4, stk. 2, litra b), i direktiv 2003/86, uden at den østrigske regering har bestridt dette.

[55] – Jf. analogt dom af 12.12.2019, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Familiesammenføring – flygtnings søster) (C-519/18, EU:C:2019:1070, præmis 42 og 65).

40. Selv om RI og hans søster TY ikke har ret til familiesammenføring i henhold til artikel 4, stk. 2, litra b), i direktiv 2003/86, har hans forældre CR og GF ret til familiesammenføring med RI i henhold til dette direktivs artikel 10, stk. 3, litra a). Når deres ansøgning om tilladelse til familiesammenføring er godkendt, har CR og GF også ret til at få tildelt en opholdstilladelse i Østrig i henhold til artikel 13, stk. 2, i direktiv 2003/86. I dommen i sagen O m.fl.[56] bemærkede Domstolen, at tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold i en medlemsstat, som ansøger om familiesammenføring, skal anses for at være »referencepersoner« som omhandlet i artikel 2, litra c), i direktiv 2003/86. CR og GF har ret til familiesammenføring med TY i henhold til artikel 4, stk. 2, litra b), i direktiv 2003/86, såfremt Republikken Østrig gør brug af denne mulighed. Når medlemsstaterne gør brug af denne mulighed, gennemfører de EU-retten. Den nationale lovgivning i denne henseende skal følgelig overholde de grundlæggende rettigheder, der sikres ved chartret, og proportionalitetsprincippet[57].

41. CR, GF og TY ansøgte sammen om familiesammenføring med RI. I betragtning af arten af deres familiemæssige tilknytning og TY's alvorlige handicap bør deres ansøgninger behandles på samme tid[58] med henblik på at fastslå alle deres rettigheder og forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder artikel 4, stk. 2, litra b), artikel 10, stk. 3, litra a), og artikel 13 i direktiv 2003/86, sammenholdt med chartrets artikel 7 og artikel 24, stk. 2 og 3[59]. I denne forbindelse følger det af Domstolens faste praksis, at artikel 17 i direktiv 2003/86 fastsætter et krav om individuel vurdering af ansøgninger om familiesammenføring. Ved gennemførelsen af direktiv 2003/86 og behandlingen af ansøgninger om familiesammenføring skal de kompetente nationale myndigheder foretage en afbalanceret og rimelig bedømmelse af alle de involverede interesser[60]. Der skal også tages hensyn til mindreårige børns tarv og uledsagede mindreårige flygtninges særlige omstændigheder[61].

42. Det er derfor i strid med formålene med direktiv 2003/86 og chartrets artikel 7 og artikel 24, stk. 2 og 3, at kræve, at ansøgere såsom CR og/eller GF[62] har en opholdstilladelse i henhold til samme direktivs artikel 13, stk. 2, forud for behandlingen, i henhold til samme direktivs artikel 4, stk. 2, litra b), af TY's ansøgning om familiesammenføring med sine forældre. En sådan fragmentarisk tilgang ville endvidere underminere RI's ret til familiesammenføring i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86.

43. Republikken Østrig kan kræve, at familiesammenføring i henhold til artikel 4, stk. 2, litra b), i direktiv 2003/86 er underlagt opfyldelsen af betingelserne i dette direktivs artikel 7, stk. 1. Disse betingelser gælder kun for TY, eftersom CR og GF er fritaget for dem i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86[63]. Domstolen har fastslået, at da tilladelse til

56 – Dom af 6.12.2012, O m.fl. (C-356/11 og C-357/11, EU:C:2012:776, præmis 68).

57 – Jf. analogt dom af 12.12.2019, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Familiesammenføring – flygtnings søster) (C-519/18, EU:C:2019:1070, præmis 61-67).

58 – Den østrigske regering har i retsmødet bekræftet, at alle de pågældende ansøgninger blev behandlet på samme tid.

59 – Jf. analogt artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) (EUT 2013, L 180, s. 31). Artikel 16, stk. 1, i forordning nr. 604/2013 bestemmer bl.a., at når ansøgeren på grund af et alvorligt handicap er afhængig af hjælp fra vedkommendes forælder/forældre, som har lovligt ophold i en af medlemsstaterne, skal medlemsstaterne normalt lade ansøgeren blive sammen med eller sammenføre denne med forælderen. I overensstemmelse med 17. betragtning til denne forordning har denne bestemmelse til formål at tillade, at medlemsstaterne sammenfører »familiemedlemmer« af humanitære grunde. Jf. ligeledes analogt dom af 6.11.2012, K (C-245/11, EU:C:2012:685, præmis 26-54).

60 – Dom af 21.4.2016, Khachab (C-558/14, EU:C:2016:285, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis).

61 – Jf. analogt dom af 7.11.2018, K og B (C-380/17, EU:C:2018:877, præmis 26-36).

62 – CR og GF har ret til familiesammenføring med RI i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86 og har således ret til en opholdstilladelse i henhold til samme direktivs artikel 13, stk. 2.

63 – Jf. punkt 26 i dette forslag til afgørelse.

familiesammenføring er hovedreglen, skal den mulighed, som er fastsat i artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/86, fortolkes strengt. Medlemsstaternes manøvrerum må ikke anvendes på en måde, der ville være i strid med formål om at fremme familiesammenføring [64]. Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om de kompetente myndigheder har overholdt betingelserne i artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/86 og retspraksis herom.

VI. Forslag til afgørelse

44. I lyset af ovenstående betragtninger foreslår jeg, at Domstolen besvarer de præjudicielle spørgsmål fra Verwaltungsgericht Wien (den regionale forvaltningsdomstol i Wien, Østrig) som følger:

»Artikel 4, stk. 2, litra b), artikel 10, stk. 3, litra a), artikel 13, stk. 2, og artikel 17 i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring samt artikel 7 og artikel 24, stk. 2 og 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at en uledsaget mindreårig flygtnings myndige søster, der har et handicap, og som på grund af sin helbredstilstand ubetinget har behov for sine forældre, har ret til familiesammenføring med sine forældre og lillebror i henhold til EU-retten, forudsat at den pågældende medlemsstat har gjort brug af den mulighed, der er fastlagt i artikel 4, stk. 2, litra b), i direktiv 2003/86.«

[64] – Dom af 4.3.2010, Chakroun (C-578/08, EU:C:2010:117, præmis 43).